

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobce: **J. P.**, narozený dne ...
bytem X

proti

žalovanému: **ministr obrany**
sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2017, č. j. MO 30428/2017-1322, sp. zn. SpMO 1828/2016-7542KM,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč.

Odůvodnění:

- 1. Žalobce dne 2. 5. 2017 zdejšímu soudu doručil žalobu, jíž se domáhá rozhodnutí soudu, že:
 - I. a) rozhodnutí ministra obrany ze dne 24. 2. 2017, sp. zn. SpMO 1828/2016-7542KM, č. j. MO 30062/2017-1322 v jeho výroku I. a rozhodnutí Ministerstva obrany ze dne 9. 1. 2016 (*správně má být rok 2017 – pozn. soudu*), sp. zn. SpMO 1828-12/2016-7542KM ve výroku, jímž byla žalobci zamítnuta odpověď na otázku č. 1, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení,
 - b) rozhodnutí o stížnosti ministra obrany ze dne 24. 2. 2017, sp. zn. SpMO 1828/2016-7542KM, č. j. MO 30428/2017-1322, které výrokem potvrdilo postup Ministerstva obrany a v jeho odůvodnění odmítlo odpověď žalobci na otázku 7b), se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení,
- II. žalovaný je povinen v dalším řízení poskytnout žalobci informaci ve formě odpovědi na tyto otázky:
 - 1. Odkdy a podle jakého právního předpisu a v jakých případech může ministr obrany kromě zmírnění dopadů zákona na jednotlivé osoby zvyšovat tvrdost zákona na jednotlivé osoby a dokonce nejen na jednotlivé osoby, ale i na celé skupiny osob, nebo-li uplatňovat kolektivní vinu?
 - 7b) Který zákon opravňoval ministra obrany k tomu, že ve svém rozkaze č. 35/1995 ztotožnil neexistující název funkce „*zástupce velitele pro politickovýchovnou práci*“ na celou řadu zákonem č. 34/1995 Sb. nejmenovaných dalších funkcí – jako např. s funkcí zástupce velitele pro politické věci anebo náčelník politického oddělení a nezákonně tak rozšířit dopad zákona na další funkce?
- III. žalovaný je povinen žalobci vydat do (3) dnů od právní moci tohoto rozsudku místo dosud zasláných kopií originály těchto dokumentů i s kulatým razítkem ministra obrany:
 - 1. Rozhodnutí ministerstva obrany ze dne 9. 1. 2016 (*správně má být rok 2017 – pozn. soudu*), sp. zn. SpMO 1828-12/2016-7542KM.

2. Rozhodnutí ministerstva obrany ze dne 9. 1. 2016 (*správně má být rok 2017 – pozn. soudu*), sp. zn. SpMO 1828-13/2016-7542KM.

3. Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb. ze dne 9. 1. 2017 (*správně má být rok 2017 – pozn. soudu*), sp. zn. 1828-11/2016-7542KM.

IV. žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení. Této žalobě byla přidělena Městským soudem v Praze (dále též „*městský soud*“) spisová značka 3 A 87/2017.

2. Dne 11. 5. 2017 městský soud usnesením č. j. 3 A 87/2017-43 vyloučil žalobu v části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2017, č. j. MO 30428/2017-1322, sp. zn. SpMO 1828/2016-7542KM, a v části požadující zodpovězení otázky 7b) [bod II./7b) žalobního návrhu], k samostatnému projednání, již byla přidělena spisová značka 3 A 96/2017. Tímto rozhodnutím žalovaný ministr rozhodl o stížnosti žalobce podané dne 24. 1. 2017 tak, že postup Ministerstva obrany (dále též „*povinný subjekt*“) potvrdil podle § 16 (*správně mělo být § 16a, pozn. soudu*) odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*InfZ*“).
3. Žalobce v podané žalobě uvedl, že dne 13. 12. 2016 podal žádost povinnému subjektu o shora uvedené informace podle InfZ. Povinný subjekt mu poskytl dne 9. 1. 2017 pouze její část. Žalobce dne 24. 1. 2017 podal stížnost podle InfZ, jelikož mu nebyla požadovaná informace celá poskytnuta. O ní žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že postup povinného subjektu se potvrzuje.
4. Před věcným projednáním žaloby soud zkoumal, zda podaná žaloba splňuje podmínky pro soudní přezkum, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není, neboť napadeným rozhodnutím žalovaný toliko potvrdil postup povinného subjektu, avšak nevydal rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 zákona č. 150/2002 Sb., správní řád soudní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*s. ř. s.*“), jímž by rozhodl o předmětné žádosti o poskytnutí informací.
5. Soud dospěl k tomuto závěru v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, čj. 5 As 18/2017 - 40 (dostupném na www.nssoud.cz): „*Potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinností žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.*“. Z tohoto rozhodnutí rovněž vyplývá, že právní sféra jednotlivce není dotčena potvrzením postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o informacích. Nadřízený orgán toliko konstatuje, že souhlasí s postupem povinného subjektu, přičemž svým závěrem nemůže ovlivnit veřejná subjektivní práva, neboť jím nerozhodl o žádosti či její části, jejíž vyřízení se žádá (nerozhodl o meritu věci).
6. K uvedené věci soud doplňuje, že i když ve výroku napadeného usnesení je zřejmou nesprávností uveden § 16 namísto správného § 16a, jedná se písařskou chybu odstranitelnou postupem opravného usnesení, neboť z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný rozhodl postupem podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, jak i uvedl v posledním odstavci napadeného rozhodnutí. Z důvodu toliko formálního pochybení žalovaného soud neshledal důvod rušit napadené rozhodnutí, takový postup by byl příliš formalistický.
7. Z výše uvedeného závěru tak plyne, že žalobce napadl žalobou úkon správního úřadu, který není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Takovou žalobu nelze projednat a soud ji proto podle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. za užití ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

8. Městský soud pro úplnost dodává, že žalobce v posuzované věci podal i rozklad ze dne 24. 1. 2017, o němž ministr obrany rozhodl dne 24. 2. 2017 rozhodnutím č. j. MO 30062/2017-1322, sp. zn. SpMO 1828/2016-7542KM. Žalobou napadené rozhodnutí o rozkladu bude přezkoumáno městským soudem v řízení vedeném pod sp. zn. 3 A 87/2017.
9. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s.
10. Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku se opírá o ust. § 10 odst. 3 poslední věta zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 31. prosince 2020

JUDr. Jan Ryba, v. r.
předseda senátu